

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12795/2022
06.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Зорице Булајић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Филип Нешић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Милош Петровић, адвокат из ..., ВВ и ГГ, обе из ..., које у ревизијском поступку заступа заједнички пуномоћник Душан Златковић, адвокат из ..., ради утврђења непостојања службености, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 324/22 од 17.03.2022. године, у седници већа одржаној 06.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужених Олге Маринковић и Иване Миљковић, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 324/22 од 17.03.2022. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужених Олге Маринковић и Иване Миљковић, изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 324/22 од 17.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 2128/18 од 30.09.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено да тужени немају право службености пролаза – пута преко тужиочеве кат. парцеле ... КО ... за пролаз путничким возилом, пољопривредним машинама и пешице у ширини од око 4 м, било којим правцем за долазак на своје парцеле и то: првотужени за долазак на своју кат. парцеле ... и ... КО ..., друготужена за долазак на своје кат. парцеле ... и ... КО ... и трећетужена за долазак на своју кат.парцелу ... КО ..., што су тужени дужни признати и држати се од дљег проласка преко тужиочеве парцеле. Ставом другим изреке, обавезане су друго и трећетужена да тужиоцу на име трошкова поступка плате износ од 321.600,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 324/22 од 17.03.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужених ВВ и ГГ, обе из ..., и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за досуђење трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужене ВВ и ГГ, су благовремено изјавиле ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011, 49/2013 - УС, 74/2013 - УС, 55/2014, 87/2018 и 18/2020, у даљем тексту: ЗПП) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/ 11 ... 55/14) Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. ЗПП. Предмет тражене правне заштите је утврђење да тужени немају право службености пролаза – пута преко тужиочеве кат. парцеле ... КО ... за пролаз путничким возилом, пољопривредним машинама и пешице у ширини од око 4 м било којим правцем за долазак на своје кат. парцеле (ближе наведене у изреци нижестепених одлука). Другостепени суд је према чињеницама утврђеним у овој правној ствари донео одлуку у складу са начелом рестрикције у погледу начина вршења права стварне службености изражене у члану 50. став 1. Закона о основама својинско-првних односа којим је прописано да се стварна службеност врши на начин којим се најмање оптетећу послужно добро, као и примени овог начела уд судској пракси уз испуњен услов а тужени имају могућност доласка до својих катастарских парцела на други начин (налаз вештака геодетске и вештака саобраћајне струке) и члана 51. Закона о основама својинско-правних односа јер тужени (ревиденти) нису доказали да имају службеност права пролаза наведеном катастарском парцелом тужиоца заснованим на име један од начина прописаних законском одредбом, па ни правним послом (уговор о сагласности у вези пута закључен између тужиоца и између осталог лица од којег је трећетужена стекла право својине на својој кат. парцели ... КО ... није прихваћен као основ стицања права службености пролаза у корист трећетужене због неодређености земљишта наведеног у том уговору), нити одржајем јер нису испуњени услови из члана 54. истог закона у трајања службености пролаза за време од 20 година и да се власник послужног добра томе није противио, посебно имајући у виду да је трећетужена своју катастарску парцелу стекла уговором о купони непокретности од 02.08.2006. године, куповином од ДД (који је учествовао у закључењу уговора о сагласности пута од 07.10.2014. године), док је тужба у овој правној ствари поднета 16.05.2018. године. Имајући ово у виду, те да се у конкретном случају ради о парници ради утврђења непостојања службености, у којој одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права, зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, као и да ревидент не прилаже различите судске одлуке у којима је другачије одлучено у истој или сличној чињенично - правној ситуацији, на основу чега овај суд налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је у складу с тим и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари је поднета 16.05.2018. године, вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија друго и трећетужених није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић